

<div></div>	<div>עין משפט<div>נר מצווה</div></div>
ג א מיי פיה מהלטת מרומת	
הלטט ע:	
ד ב מיי שס פי"ד הלטה א:	
ה ג מיי פי"ו מהלכות מעילה	
הלטה א:	
ו ד מיי שס פיה הלטה ה:	
ז ה מיי שס פי"ז הלטה א:	
ח ו מיי שס פיה הלטה ג:	
ט ז מיי שס אלטה ד ופי' הלטה א:	
י ח מיי פי"י מהלכות מרומות	
הלטה ג:	

שיטה מקובצת

אז ובמחובר לקרקע. כגון שישב על שדה הקדש דומיא ודוסתא דמיידי במחובר כמנע איבי לילות ויהי תאמר ונתעשה מעבדות כוכבי דאיה במחובר וכאיי"ל אליהם על ההרים ולא הורים אליהם וי"ל דגוי דעבדות כוכבים לא מיקרי איתרא שייך בה דור מותר ועובדו בסייק. ותי"ח תנ"י:
א ו בשלתי.
ב י"א פרט לשליח:
ג ובשלתי.
ד י"א פרט לשליח:
ה ובשלתי.
ו י"א פרט לשליח:
ז ונהגה.
ח כן גריד רש"י אין לי אלא אוכל ונתנה אכילתו כ"ו ברוב ס"ל י"ב אלא הכי אין לי אלא אוכל ונתנה מנין אכילתו [כ"ו]. והראש"ו גריס מנין לי אלא אוכל נתנה ברבר שאין בו פגם מנין אכילתו ואכילת חברו אוכל כיון דמתרומה ליה חתא התורה לא אשכחן אלא אוכל דרתיב ואיש כי יאכל קדש נתנה מנין דאיתיה במעילה ברבר שאין בו פגם אכילתו ואכילת חבריו דאם אכל הוא חצי שיעור וחבריו חצי שיעור או נתנה חצי שיעור סוף חצי שיעור ויהי חצי שיעור למפרע והבא לא איירי בשאר פגם אלא באוכל. עכ"ל הרא"ש ד"ל:
ז ב כחאז אף חטא האמור במעילה כ"ו:
ז ב פגם ומי שפגם נתנה לאפקודי האיב הדח קרע ופגם חצי שיעור ואירך דלבש ונתנה חצי"ו:
ח מעל הסוד ומה"י וכי"ז בשפוגם בן נתנה למעטי א' פגם חצי שיעור ונתנה חצי שיעור ושפגמיתו והנאתו כחאז:
ט מה"ד ובשלה שפגש:
י ח מתרומה בתרומה אל:
י ז ונתנה או נתנה ואכילתו:
י א כה"ל שלימה בעי כבודת בתרומה כדכתיב:
י ז וגי ובתרומה קא אוד ד' נמחק:
י ז כוכבים ואינו נתנה אף אי אביאי כזה במעילה במעשה מרשות הקדש שהוא רשות הקב"ה לרשות:
ט ז אבדעל למילף מוסטה:
ט ז שנינו רשות שמשנה שהה מרשות:
י ז נבדרת הקב"ה ולפי:
י ז אף קצת מן העבירה לפי שיש אישות והבעל היתה נאסרת לעיל אדם והתה היא מנה א"כ הוי שנינו והכי:
י ז פירוש בניש פנימ האחד שנינו נתנה כמו:
י ז שנינו שמוציא מרשות:
י ז כחידוש או נתנה או שאילה:
י ז פס שמרבה כמו זכיה:
י ז פגם נתנה מעל שנינו כי דעבדות כוכבים דהוי כמו שנינו מרשות לרשות בלא שום הנאה דכפי' כן קרקע מש"י:
י ז יכ"ל פגם לא נתנה.
פי' יהא חייב דומיא (דוסתה דעל אשתכחא) וכן נבדרת כוכבים שחשוב עבדת כוכבים הוא פגם ואינו נתנה שם מנחה עבדת הבורא ית"ש נתנה ולא פגם נמי מעילה דוסתה שהובעל נתנה ולא פגם האשה שהוי בעולת בעל שבתולתה אי אפשר דהא בעי שקדימה שכיבא בעל לבעול כן פיה לר"י פי' זה לומר דמעילה דוסתה קאי אבדעל שהוא נתנה אדרבה משמע דקאי

אטושה וי"ל דהאי"ז דקאי אטושה שמונה תחתיו וכן גבי פוגם ולא נתנה דילפינן מעבדות כוכבים פגם קאי אטושה של הקב"ה כמה שמניח בעבודתו והולך אחרי החבל לעבודו ולא נתנה אותו רשע כלל כמה שמניח הבורא ית' כן שיטה של הפי' ופי' נתנה כו' כן מצאתי בתוס' כתי' והוא חסר מן התוס':
י ז פגם או פוגם לא נתנה פי' נתנה על תיבת בניש קו למעלה להורות כי לפי"ד מאיר למחקו:
י ז מאי יכיל דקאמר:
י ז נתנה ולא פגם או תיבות דילפינן מעילה מוסטה נמחק:
י ז קטל וטעלה וטעלה:
י ז פס דרמתינן מיידי ברבר:
י ז ארס ברבר שיש בו פגם כו' שדרך ונתנה ע"י:
י ז ב לפטור הקדש כמה נמחק:
י ז מחיבת ורובא עד חיבת ברבר נמחק:
י ז חסך אדעתך לחיוביה אתא א' נמחק:
י ז חלוק ונכר פגם ולא נתנה שישירטו וחסך אדעתך למילף ממעל דעבדת כוכבים בדיים ומשליכו לאירוב כגון שנטול הגובר הפעיס של הקדש כו' (והסאר נמחק):
י ז משרבו ובהי"ג הוי פגם ולא נתנה דילפינן מעבדות כוכבים לולי הקרא אחרינא של תרומה וע"כ הוי הכי וליכא לפרושי כו':
י ז מכירה או מתנה:
י ז דא"כ היכי מייחי חיבת כי נמחק:
י ז משי"ח ובמחובר לקרקע כגון שישב על שדה של הקדש כלומר יהא חייב בקרבן מעילה דהא ליכא קרא דלמעשה ה"ג פרט לשליח שעשה שליחותו פי' שאם עשה השליח שליחותו לא ימעול בכך הבעה"ב וכיון דא"כ סבירא הוי דלא למעול דדברי הרב דרברי התלמיד דברי מי שומעין ואית' והלא אין מעילה אלא בשוגג ולא שייך לומר דברי הרב וי"ל דשליח שעשה שליחותו מעל פניה אפילו נכר שליח ולא נוכר בעה"ב דהשתי שייך שפיר דברי הרב ודברי התלמיד וכן צ"ל (בתרא) [כפ"י דקדושין] וטאט גבי מעילה כתיב נאמר חטא בתרומה ונאמר חטא במעילה מה חטא האמור בתרומה פוגם ונתנה פי' פוגם התרומה ונתנה באכילתו דכתיב כו'. חיבות מה תרומה פוגם ונתנה נמחק:
י ז התכן וגבי פוגם:
י ז בתרומה כדרושין כי אכאל פרט למילך אף הקדש דוקא פוגם ונתנה לאפקודי:
י ז מחיבת ואין עד חיבת אכילתו נמחק:
י ז ומי שפגם נתנה כלומר אכל חטא אלקיך פגם היום ונתנה למחר דפגמיתו והנאתו מצטרפי' (בתרא) [ביחוד] לזמן מרובה ולקמן מפיך מקרא דפגמיה ופגימה או הנאה והנאה מצטרפי' לזמן מרובה. ובתלוש מן התקדק כמו תרומה שהיא מלחשה ה"ל ובישיל שעשה שליחותו נתנה שליחותו כמו בני תרומה דרמתינן מאתם גם היום לרבות שליחכם שאם בעה"ב מצוה לשליח לחזום הרי הוא כמו שתרם בעה"ב וכז"י גבי מעילה כי עשה שליח שליחותו של בעה"ב וחי כאילו מהו עצמו:
י ז אש צאת את הכבדו כן היא דאפי"ל דיש:
י ז המלך כן. חיבות דכפירש שם בתוספתא נמחק:
י ז משי"ח מנין אכל היום ואכל למחר ואפילו לזמן מרובה וא"כ למה לי תו זימנא אחרינא הלא לא קשיא

יח:

ועלמו אימנא דלין זוה מעילה קמ"ל מעילה דגבי עבודת כוכבים דהוי שניו רשות בלל הנאה שמשנה ועלמו מרשות הקב"ה ומעבודתו לרשות עבודת יז כוכבים דאינו נהנה זוה אף אזי איצ"ל במעילה כשמשנה מרשות הקדש לרשות הדיוט כגון מוכר וזמן ומשאל חפסיים של הקדש להדיוט שמעל אע"פ שאינו נהנה ואי"ת ולייתי מעילה דגבי עבודת כוכבים ולשמוק מסוטה וי"ל דאינטרין יזו מסוטה נלשמעינן דאפילו בלל שניו רשות כגון וגזר של הקדש אפי"ה אס נהנה מעל ואפי"ו בלל פגם גמול קטלא וטענת דמתני' והא לא מנינו לזמן מילף מעבודת כוכבים דעבודת כוכבים איכא שניו יזו מרשות לרשות שמינה עבודתו של הקב"ה ועוד עבודת כוכבים להכי אינטרין מסוטה ואי"ת ומסוטה היכי יליף הנאה בלל שניו רשות והלא בטוטה איכא שניו מרשות הבעל לרשות ואפי"ו בלל פגם גמול קטלא וטענת דמתני' והא לא מנינו לזמן מילף מעבודת כוכבים דעבודת כוכבים איכא שניו יזו מרשות לרשות שמינה עבודתו של הקב"ה ועוד עבודת כוכבים ואי"ת ולייתי מעילה דגבי עבודת כוכבים ולי"ל דבטוטה דהוי ליכא שניו רשות שהרי היא אינה מניחה את צעלה שמה שמונה מחמתו אכל מעבודת כוכבים מיימי"ח שמינה עבודת יזו הקדש והולך ועוד עבודת כוכבים ואי"ת כיון דמעילה דסוטה אינה קרויה שניו רשות א"כ מאי קאמר בצרייתא אין מעילה אלא שניו וכן הוא אומר איש איש כי תשטה אשמו ומעלה וגו' וי"ל דעיקר סמך אמעילה עבודת כוכבים דמיימי לבסוף ומ"מ אגז אורחיה מיימי מעילה דסוטה נלשמעינן דשייחא מעילה דקדשה צנהנה בלל שניו ובלל פגימה דמנינא דסוטה כדמסיק לקמן א"י נהי דשינוי רשות

ליכא בטוטה דכפירשית שאינה יולאה מרשות הבעל צק מ"מ איכא פניו קלת יזו והכי קאמר בצרייתא אין מעילה אלא שניו פי' יזו דשני פנים האחד שניו דגהאז ה' כמו נהנה מן הקדש בלל שניו רשות כגון שזכר ובלל פגימה דמ"מ שר שניו יזו שהקדש כל הנאותיו אסורות להדיוט וכן מנינו מעילה כיווא זה גבי סוטה דכתיב כי תשטה אשמו וגו' וככפירשית ועוד יש שניו אחר בלל שום נהנה כגון שניו יז מרשות לרשות שמוציא מרשות הקדש ומכניס לרשות כגון מכירה ילא ונתינה והשאלה ומיד שנשמתה לרשות הדיוט לשטע עשה ה' להדיוט מעשה שחשוב יזו זכיה וקנין מהדיוט להדיוט אע"פ שלא נהנה יז ועל שניו ז מיימי מוימעלו דעבודת כוכבים יז דסגי כמו שניו מרשות לרשות כדפי' בלל הנאה כן דקדק מש"י"ח:
י ז יבירל נהנה ויא פגם יז [ואן פוגם ויא נהנה ובו].
פי' נהנה ולא פוגם [ס"ד] ילפי' מעילה מסוטה שאינה פוגמה צענלה של זנות שהיא עושה יז אלת צעלה ודומיא דהכי נימא גבי הקדש ואי"ת מאי יזו [יכולן] דקאמר וגם מאי מיימי מתרומה לפטור נהנה יזו בלל פגם יז דילפינן מעילה מסוטה והא מתני' היא דמתנה קטלא יזו טענת דנהנה בלל פגם חייב וי"ל דמתמתין יזו בצדכ שאין צו פגם שדרך שמשניו והנאתו בלל פגם והכא דצדכ שיש בו פגם קאי וה"ק יכיל נהנה בלל פגם חייב בכל דבר א"כ יזו נצדכ שיש בו פגם יזו (כמה) דהקדש נהנה בלל פגם ילא (והכא אדכר שיש צו פגם קאי וה"ק יכיל נהנה בלל פגם חייב דבר א"כ היכי מסיק בן דדצדכ שיש צו פגם מיידי א"כ היכי מסיק בן אדעתא לחיוביה ממעילה דסוטה והלא סוטה לא דמיא אלא לדבר שאין צו פגם ככפירשית וי"ל דמ"מ אי' לאו מיעוטא דילפינן מגו"ש דמרומה הוי ילפינן מסוטה כל נהנה בלל פגם אפילו בצדכ שיש צו פגם אע"י דלא דמי לטוטה משום דסבדכ הוא לומר כיון דאהנאז קפיד קרא לחייבניהו א"כ לא נהא אין צו פגם ולא שיש צו פגם להכי לאנטרין דמרומה לחלק בן ומי נתנה לחברו הוא מעל אלא ודחי מיידי שמיק בלל שניו רשות ככפירשית ואי"ת היא נהנה מסיק אדעתיי' למילף מנעבודת כוכבים שפוגם ומחלל שהולך מאלהים חיים והולך אחרי הבעל ואינו נהנה כלל זה שעובד עבודת כוכבים אף אזי איצ"ל במעילה לחייב פוגם בלל נהנה כגון מויק הקדש ומשליכו לאיצוד כגון שנטול חפסיים של הקדש ומשליכו לאור או בנימס או משצרו יזו וע"כ פגם דקאמר היינו כדפי' דליכא לפרושי כגון שמוציא מרשות ומכניסו לרשות הדיוט ע"י מכירה יזו ומתנה או שאלה וקרי ליה פגימה לפי שהקדש נפסד וחסר זוה לי"ל הכי דא"כ יזו כי מיימי מתרומה לפטור הא ודחי כיון דליכא שניו רשות והוא"ה מרשות הקדש והכנסה לרשות הדיוט הרי הוא ממשל דהיא גופה ילפי' מנעבודת דעבודת כוכבים וגם נתן נמי נתנה לחברו הוא מעל אלא ודחי מיידי שמיק בלל שניו רשות ככפירשית ואי"ת היא נהנה מסיק אדעתיי' למילף מעבודת כוכבים שפוגם והלא צפגם עבודת כוכבים איכא נמי שניו רשות כדפי"ל וי"ל דמלכ מקוס סלקא דעתך אמינא דעיקר קפידא דקרא לאו משום שניו רשות אלא אפגמא ופסידא דהקדש קפיד רחמנא והאס כן אפילו בלל שניו רשות נמי סלקא דעתך אמינא לחיובי' להכי לאנטרין תרומה לחלק כן דקדק מש"י"ח יזו:
י ז תרומה פוגם ונהגה. דהכתיב כי יאכל וזי אפשר לאכילה בלל פגימה שמשפיד התרומה מן הכהן יזו וגם פוגם בלל נהנה פטור בתרומה הוא לאפקודי נהנה בלל פגם ולאפקודי פגם בלל נהנה היכא דליכא שניו רשות כגון מויק יז ואין להקשות לכתוב תרומה ולשמוק מאלרך דהס"ס מנרך לקמן שמוך:
י ז מאן אבריתו ואביית' חבירו. מיידי שמיק אהכיל את חצירו ונתן לתוך פיו של חצירו דליכא לפרושי אכילת חצירו ע"י שליחות שזיה מן חצירו לאכול מן ההקדש הא לימא אע"ג דיש שליחות לדבר עפירה גבי מעילה כדילפינן חטא חטא מתרומה הני מילי במעילה הצאה ע"י הולאה אכל במעילה הצאה ע"י אכילה והנהגה לא כדאמרתינן פרק האיך מקדש (קדושין דף מג.) לא מנינו בכל התורה כולה זה נהנה חוה ממתיב גבי האומר לשלוחו לא ואכול את החלב עם וכדפי' שם בתוספתא כן נראה למשי"ח א"י שמה יזיל גם ע"י שליחות וכגון שזיה את חצירו ליעול ולאכול ומדאגביה קנייה ומעל קודס האכילה כדפירש שם בתוספתא כן נראה למשי"ח מה:

הנהגה מן ההקדש

יגול פגם ולא נהנה. כלומר יכול יהא מועל היכא דפגם ולא נהנה כגון שקרע בגד של הקדש דומיא דוימעלו דעבודת כוכבים דליכא שניו וליכא הנאה:
או יהא מועל כשהנהגה ולא פגם כי היכי דאשכחן בטוטה דנהנה ולא פגם שהרי פגומה ועומדת שצעולה היא ומעילה היא:
או בצדכ

אבותיהם ויזנו אחרי^(א) הבעלים יכול פגם ולא נהנה או נהנה ולא פגם יז ובמחובר לקרקע יובשליח שעשה שליחותו תלמוד לומר והטאה^(ב) נאמר י הטאה בתרומה ונאמר הטאה במעילה מה הטאה האמור בתרומה פוגם ונהנה ומי שפגם נהנה וברבר שפוגם בו נהנה ופגימתו והנאתו כאחד^(ג) ובתלוש מן הקרקע י ובשליח בשעשה שליחותו י אף הטאה האמור במעילה פוגם ונהנה ומי שפגם נהנה וברבר שפוגם בו נהנה ופגימתו והנאתו כאחד י ובתלוש מן הקרקע י ובשליח שעשה שליחותו אין לי אלא אוכל ונהנה יז בדבר שאין בו פגם מנין י אכילתו ואכילת חברו הנייתו חברו הנייתו חברו הנאתו ואכילת חברו אכילתו והניית חברו שמצטרפין וע"ז אפילו י לזמן מרובה מנין ת"ל תמועול מעל מ"מ אי מה הטאה האמור בתרומה הלא צירף שתי אכילות כאחד אף הטאה האמור במעילה לא צירף שתי אכילות כאחד מנין אבל היום ואכל למחר ואפי' לזמן מרובה ת"ל תמועול מעל מ"מ אי מה הטאה האמור בתרומה פגימתו והנאתו כאחד י מנין לאכילתו ואכילת חברו ואפי' מכאן ועד שלש שנים מנין ת"ל תמועול מעל מכל מקום אי מה הטאה האמור בתרומה עד

(ויקרא צב) ואיש כי יאכל קדש שצגגה וגו': אינילו ואינילו חצירו. כגון שלקח הוא פרטוה ואכל הוא הקדש ואכל הוא החיה והאכיל הוא לחצירו או נהנה הוא כחצי שיעור ונתן לחצרו החצי האחר והנהגה יזו והוא החצי ואכילת חברו כגון ששך משמן של הקדש בחצי פרטוה ומנן לחצרו החצי האחר ואכלו יז וכן למפרע. והכא לא מיידי צגום פוגם אלא בצאול:
ואפילו לזמן מרובה. כגון שאכל זה חצי שיעור בשמירת ומצרו לערבי' מנין שמצטרפין יז ויהא זה הנהנה חייב ת"ל תמועול מעל ריבה:
אי מה הטאה האמור בתרומה לא יניף שמי אינילו כאחת. אלא אכילה יז [אחת] יז בעי כביית דכתיבי ואיש כי יאכל קדש וגו' יז דמתרומה קא מיידי אי במעילה לא צירף שמי אכילות כאחת ואכן קי"ל דצירף זה שמי אכילות כאחת ומנין חמה אומר שאם אכל היום חצי שיעור ואכל למחר חצי שיעור דהיינו שמי אכילות ואפילו לזמן מרובה שהוא חייב:
אי מילתא איכא צין וזמן מרובה דהכא לזמן מרובה דלעיל דהאי דהכא משמע צין לאחר שנים או שלשה ימים דקמתי ביה אכל היום ואכל למחר והואו דלעיל לא משמע אלא ציוס אחד דלא מנא אכל היום ואכל למחר:
ואפילו. לא השלים שיעור אכילתו:
מנא ועד שלש שנים מנין. שהוא חייב:

עד דדמיו יקרים הרבה אינו לובשוש אלא פעם אחת או פעמים בשנה ומשמרו הרבה שלא יפגם ואינו פוגם עד לזמן מרובה. ובהא קמפליג ר"ע סבר הויאל והוי דבר ולא פגים לאיתר אע"ג דפגים לאחר זמן כיון דאין בו פגם לאיתר הוי כדבר שאין בו פגם דמועילי בו כיון שנתנה שוה פרטוה ורבנן סברי הויאל ויש בו פגם מ"מ אין מועלין בו עד שיפגום ובהא קמפליג ר"ע סבר אע"ג דלא פגם לאיתר לאיתר מ"מ כיון דעמיד הוא לפגם לאחר זמן על ידי לבישה דבר שיש בו פגם קרינא ביה וחשבנין כיון דלבישה כמו לאיתר פגמיה ומעל ורבנן סברי כדקאמרנן בפרוש במתני' כל דבר שיש בו פגם לא מעל עד שיפגום בוראי:
נפש. דכתיב במעילה אחז היחיד כו':
אין מעל אלא שניו. כגון דמשנתו מקדש לחול וכן הוא אומר כי תשטה אשמו ומעלה בו שכן משנה במעילה לביבלי:
וכן וימעלו וגו'. ויזנו אחרי הבעלים ששניו עצמן מרשות המקום לרשות הבעל:
י ז יכיל פגם ולא נתנה. כגון שקרע לרובש של קדוש ולא נתנה ממנו או ששפך משקה קודש ולא נתנה ממנו:
או נתנה. בדבר שיש בו פגם אבל לא פגמו כלום או ברברשמחובר לקרקע כגון נתנה באילן של הקדש:
ובשליח שעשה שליחותו של בעה"ב יכול שימעול השליח:
ח"ל וטאטה ונאמר חטא בתרומה. ולא תשאו עליו חטא וגוי מה חטא

פרק חמישי מעילה

יגול פגם ולא נהנה. כלומר יכול יהא מועל היכא דפגם ולא נהנה כגון שקרע בגד של הקדש דומיא דוימעלו דעבודת כוכבים דליכא שניו וליכא הנאה:
או יהא מועל כשהנהגה ולא פגם כי היכי דאשכחן בטוטה דנהנה ולא פגם שהרי פגומה ועומדת שצעולה היא ומעילה היא:
או בצדכ

שמוזרז לקרקע. כגון צאלין של הקדש.
וצשלה (א) עששה שליחותו של בעה"ב יכול שימעול השליח כמו שאילו עשה מדעת עלמו:
ס"ל וטאטה ונאמר חטא בתרומה. ולא תשאו עליו חטא מה חטא האמור בתרומה פוגם ונהנה ומי שפגם נהנה דהוא עלמו שפגם התרומה הוא עלמו נהנה ממנה:
וצדכ שפוגם צו נהנה. ולא בצדכ אחר:
וגמיטו והנאסו כאחד. בשעה אחת כדאמרתינן^(א) הנאתו וציעורו שזיה:
ופלטו מן הקרקע. דתרומה אויה נואהגת אלא כמלוש דכתיב (דברים יז) ראשית דגנך היינו ללדגן:
וצשליח שעשה שליחותו. דכי מרס מדעתו של בעה"ב הוא דהויא תרומה:
אף חטא האמור במעילה פוגם ונהנה. מעל לאפקודי פגם ולא נהנה כגון שקרע שיראץ של הקדש או לצב חלוק שנהנה ולא פגם (ב) יז ואירך דקמתי במתני' דנהנה יז כחצי שיעור דלא מעל:
יז ופיגמה והנאסו כאחת. דכמועטי פוגם האירגה פרטוטה^(א) ונהנה למחר פרטוטה^(ב):
יז שליח שעשה שליחותו. של בעה"ב דבעה"ב מעל פרט לשליח שלא עשה שליחותו אלא מדעת עלמו שלא מעל בעה"ב:
אין לי אלא אוכל ונהנה (א) כדאמרן דיוין דליף תמרומה יז לא אשכחן אלא אוכל דכתיב

(ויקרא דב) ואיש כי יאכל קדש שצגגה וגו': אינילו ואינילו חצירו. כגון שלקח הוא פרטוה ואכל הוא הקדש ואכל הוא החיה והאכיל הוא לחצירו או נהנה הוא כחצי שיעור ונתן לחצרו החצי האחר והנהגה יזו והוא החצי ואכילת חברו כגון ששך משמן של הקדש בחצי פרטוה ומנן לחצרו החצי האחר ואכלו יז וכן למפרע. והכא לא מיידי צגום פוגם אלא בצאול:
ואפילו לזמן מרובה. כגון שאכל זה חצי שיעור בשמירת ומצרו לערבי' מנין שמצטרפין יז ויהא זה הנהנה חייב ת"ל תמועול מעל ריבה:
אי מה הטאה האמור בתרומה לא יניף שמי אינילו כאחת. אלא אכילה יז [אחת] יז בעי כביית דכתיבי ואיש כי יאכל קדש וגו' יז דמתרומה קא מיידי אי במעילה לא צירף שמי אכילות כאחת ואכן קי"ל דצירף זה שמי אכילות כאחת ומנין חמה אומר שאם אכל היום חצי שיעור ואכל למחר חצי שיעור דהיינו שמי אכילות ואפילו לזמן מרובה שהוא חייב:
אי מילתא איכא צין וזמן מרובה דהכא לזמן מרובה דלעיל דהאי דהכא משמע צין לאחר שנים או שלשה ימים דקמתי ביה אכל היום ואכל למחר והואו דלעיל לא משמע אלא ציוס אחד דלא מנא אכל היום ואכל למחר:
ואפילו. לא השלים שיעור אכילתו:
מנא ועד שלש שנים מנין. שהוא חייב:

עד דדמיו יקרים הרבה אינו לובשוש אלא פעם אחת או פעמים בשנה ומשמרו הרבה שלא יפגם ואינו פוגם עד לזמן מרובה. ובהא קמפליג ר"ע סבר הויאל והוי דבר ולא פגים לאיתר אע"ג דפגים לאחר זמן כיון דאין בו פגם לאיתר הוי כדבר שאין בו פגם דמועילי בו כיון שנתנה שוה פרטוה מעל וכיצד משערין בהו הנאה אומרים כמה רוצה אשה ליתן שישאלוה החבשנין כמות הללו להוליקי לבית משנה להכבד בהו באחוזיו כמות משלמת להקדש כשנשתמשה בהו:
וכל דבר שיש בו פגם כגון לבש בחלוק או כסה בבטלית או בקע בקדרום כיון דעומדים לפגם לא מעל עד שיפגום בהו שוה פרטוה:
ומודה ר"ע לחוכים דברר שיש בו פגם מעל. כלומר לכשיפגמו דלא ארזינו בתר הנאה אלא בתר פגם:
במאי קא מפילגי. פירכא היא דקא פריך אי הכי דמודה ר"ע בדבר שיש בו פגם לרבנן הרבה ביותר כדאמרנן במס' גיטין שבתחא ונמלל דהוי כי אמגואו שכל כך הוא דק ששכזכרין אותו כולו ביחד אינו גדול יותר מאגוז וכיון

דדמיו יקרים הרבה אינו לובשוש אלא פעם אחת או פעמים בשנה ומשמרו הרבה שלא יפגם ואינו פוגם עד לזמן מרובה. ובהא קמפליג ר"ע סבר הויאל והוי דבר ולא פגים לאיתר אע"ג דפגים לאחר זמן כיון דאין בו פגם לאיתר הוי כדבר שאין בו פגם דמועילי בו כיון שנתנה שוה פרטוה ורבנן סברי הויאל ויש בו פגם מ"מ אין מועלין בו עד שיפגום ובהא קמפליג ר"ע סבר אע"ג דלא פגם לאיתר לאיתר מ"מ כיון דעמיד הוא לפגם לאחר זמן על ידי לבישה דבר שיש בו פגם קרינא ביה וחשבנין כיון דלבישה כמו לאיתר פגמיה ומעל ורבנן סברי כדקאמרנן בפרוש במתני' כל דבר שיש בו פגם לא מעל עד שיפגום בוראי:
נפש. דכתיב במעילה אחז היחיד כו':
אין מעל אלא שניו. כגון דמשנתו מקדש לחול וכן הוא אומר כי תשטה אשמו ומעלה בו שכן משנה במעילה לביבלי:
וכן וימעלו וגו'. ויזנו אחרי הבעלים ששניו עצמן מרשות המקום לרשות הבעל:
י ז יכיל פגם ולא נתנה. כגון שקרע לרובש של קדוש ולא נתנה ממנו או ששפך משקה קודש ולא נתנה ממנו:
או נתנה. בדבר שיש בו פגם אבל לא פגמו כלום או ברברשמחובר לקרקע כגון נתנה באילן של הקדש:
ובשליח שעשה שליחותו של בעה"ב יכול שימעול השליח:
ח"ל וטאטה ונאמר חטא בתרומה. ולא תשאו עליו חטא וגוי מה חטא

עד דדמיו יקרים הרבה אינו לובשוש אלא פעם אחת או פעמים בשנה ומשמרו הרבה שלא יפגם ואינו פוגם עד לזמן מרובה. ובהא קמפליג ר"ע סבר הויאל והוי דבר ולא פגים לאיתר אע"ג דפגים לאחר זמן כיון דאין בו פגם לאיתר הוי כדבר שאין בו פגם דמועילי בו כיון שנתנה שוה פרטוה ורבנן סברי הויאל ויש בו פגם מ"מ אין מועלין בו עד שיפגום ובהא קמפליג ר"ע סבר אע"ג דלא פגם לאיתר לאיתר מ"מ כיון דעמיד הוא לפגם לאחר זמן על ידי לבישה דבר שיש בו פגם קרינא ביה וחשבנין כיון דלבישה כמו לאיתר פגמיה ומעל ורבנן סברי כדקאמרנן בפרוש במתני' כל דבר שיש בו פגם לא מעל עד שיפגום בוראי:
נפש. דכתיב במעילה אחז היחיד כו':
אין מעל אלא שניו. כגון דמשנתו מקדש לחול וכן הוא אומר כי תשטה אשמו ומעלה בו שכן משנה במעילה לביבלי:
וכן וימעלו וגו'. ויזנו אחרי הבעלים ששניו עצמן מרשות המקום לרשות הבעל:
י ז יכיל פגם ולא נתנה. כגון שקרע לרובש של קדוש ולא נתנה ממנו או ששפך משקה קודש ולא נתנה ממנו:
או נתנה. בדבר שיש בו פגם אבל לא פגמו כלום או ברברשמחובר לקרקע כגון נתנה באילן של הקדש:
ובשליח שעשה שליחותו של בעה"ב יכול שימעול השליח:
ח"ל וטאטה ונאמר חטא בתרומה. ולא תשאו עליו חטא וגוי מה חטא

עד דדמיו יקרים הרבה אינו לובשוש אלא פעם אחת או פעמים בשנה ומשמרו הרבה שלא יפגם ואינו פוגם עד לזמן מרובה. ובהא קמפליג ר"ע סבר הויאל והוי דבר ולא פגים לאיתר אע"ג דפגים לאחר זמן כיון דאין בו פגם לאיתר הוי כדבר שאין בו פגם דמועילי בו כיון שנתנה שוה פרטוה ורבנן סברי הויאל ויש בו פגם מ"מ אין מועלין בו עד שיפגום ובהא קמפליג ר"ע סבר אע"ג דלא פגם לאיתר לאיתר מ"מ כיון דעמיד הוא לפגם לאחר זמן על ידי לבישה דבר שיש בו פגם קרינא ביה וחשבנין כיון דלבישה כמו לאיתר פגמיה ומעל ורבנן סברי כדקאמרנן בפרוש במתני' כל דבר שיש בו פגם לא מעל עד שיפגום בוראי:
נפש. דכתיב במעילה אחז היחיד כו':
אין מעל אלא שניו. כגון דמשנתו מקדש לחול וכן הוא אומר כי תשטה אשמו ומעלה בו שכן משנה במעילה לביבלי:
וכן וימעלו וגו'. ויזנו אחרי הבעלים ששניו עצמן מרשות המקום לרשות הבעל:
י ז יכיל פגם ולא נתנה. כגון שקרע לרובש של קדוש ולא נתנה ממנו או ששפך משקה קודש ולא נתנה ממנו:
או נתנה. בדבר שיש בו פגם אבל לא פגמו כלום או ברברשמחובר לקרקע כגון נתנה באילן של הקדש:
ובשליח שעשה שליחותו של בעה"ב יכול שימעול השליח:
ח"ל וטאטה ונאמר חטא בתרומה. ולא תשאו עליו חטא וגוי מה חטא

עד דדמיו יקרים הרבה אינו לובשוש אלא פעם אחת או פעמים בשנה ומשמרו הרבה שלא יפגם ואינו פוגם עד לזמן מרובה. ובהא קמפליג ר"ע סבר הויאל והוי דבר ולא פגים לאיתר אע"ג דפגים לאחר זמן כיון דאין בו פגם לאיתר הוי כדבר שאין בו פגם דמועילי בו כיון שנתנה שוה פרטוה ורבנן סברי הויאל ויש בו פגם מ"מ אין מועלין בו עד שיפגום ובהא קמפליג ר"ע סבר אע"ג דלא פגם לאיתר לאיתר מ"מ כיון דעמיד הוא לפגם לאחר זמן על ידי לבישה דבר שיש בו פגם קרינא ביה וחשבנין כיון דלבישה כמו לאיתר פגמיה ומעל ורבנן סברי כדקאמרנן בפרוש במתני' כל דבר שיש בו פגם לא מעל עד שיפגום בוראי:
נפש. דכתיב במעילה אחז היחיד כו':
אין מעל אלא שניו. כגון דמשנתו מקדש לחול וכן הוא אומר כי תשטה אשמו ומעלה בו שכן משנה במעילה לביבלי:
וכן וימעלו וגו'. ויזנו אחרי הבעלים ששניו עצמן מרשות המקום לרשות הבעל:
י ז יכיל פגם ולא נתנה. כגון שקרע לרובש של קדוש ולא נתנה ממנו או ששפך משקה קודש ולא נתנה ממנו:
או נתנה. בדבר שיש בו פגם אבל לא פגמו כלום או ברברשמחובר לקרקע כגון נתנה באילן של הקדש:
ובשליח שעשה שליחותו של בעה"ב יכול שימעול השליח:
ח"ל וטאטה ונאמר חטא בתרומה. ולא תשאו עליו חטא וגוי מה חטא

עד דדמיו יקרים הרבה אינו לובשוש אלא פעם אחת או פעמים בשנה ומשמרו הרבה שלא יפגם ואינו פוגם עד לזמן מרובה. ובהא קמפליג ר"ע סבר הויאל והוי דבר ולא פגים לאיתר אע"ג דפגים לאחר זמן כיון דאין בו פגם לאיתר הוי כדבר שאין בו פגם דמועילי בו כיון שנתנה שוה פרטוה ורבנן סברי הויאל ויש בו פגם מ"מ אין מועלין בו עד שיפגום ובהא קמפליג ר"ע סבר אע"ג דלא פגם לאיתר לאיתר מ"מ כיון דעמיד הוא לפגם לאחר זמן על ידי לבישה דבר שיש בו פגם קרינא ביה וחשבנין כיון דלבישה כמו לאיתר פגמיה ומעל ורבנן סברי כדקאמרנן בפרוש במתני' כל דבר שיש בו פגם לא מעל עד שיפגום בוראי:
נפש. דכתיב במעילה אחז היחיד כו':
אין מעל אלא שניו. כגון דמשנתו מקדש לחול וכן הוא אומר כי תשטה אשמו ומעלה בו שכן משנה במעילה לביבלי:
וכן וימעלו וגו'. ויזנו אחרי הבעלים ששניו עצמן מרשות המקום לרשות הבעל:
י ז יכיל פגם ולא נתנה. כגון שקרע לרובש של קדוש ולא נתנה ממנו או ששפך משקה קודש ולא נתנה ממנו:
או נתנה. בדבר שיש בו פגם אבל לא פגמו כלום או ברברשמחובר לקרקע כגון נתנה באילן של הקדש:
ובשליח שעשה שליחותו של בעה"ב יכול שימעול השליח:
ח"ל וטאטה ונאמר חטא בתרומה. ולא תשאו עליו חטא וגוי מה חטא

עד דדמיו יקרים הרבה אינו לובשוש אלא פעם אחת או פעמים בשנה ומשמרו הרבה שלא יפגם ואינו פוגם עד לזמן מרובה. ובהא קמפליג ר"ע סבר הויאל והוי דבר ולא פגים לאיתר אע"ג דפגים לאחר זמן כיון דאין בו פגם לאיתר הוי כדבר שאין בו פגם דמועילי בו כיון שנתנה שוה פרטוה ורבנן סברי הויאל ויש בו פגם מ"מ אין מועלין בו עד שיפגום ובהא קמפליג ר"ע סבר אע"ג דלא פגם לאיתר לאיתר מ"מ כיון דעמיד הוא לפגם לאחר זמן על ידי לבישה דבר שיש בו פגם קרינא ביה וחשבנין כיון דלבישה כמו לאיתר פגמיה ומעל ורבנן סברי כדקאמרנן בפרוש במתני' כל דבר שיש בו פגם לא מעל עד שיפגום בוראי:
נפש. דכתיב במעילה אחז היחיד כו':
אין מעל אלא שניו. כגון דמשנתו מקדש לחול וכן הוא

מסורת הש"ס

א) (ד' קנ"ג) ז"מ ט: יומא פ': ספא. (פסחא לנ"ג, א) ויקרא (ה', ו) (דף י"ח, ד) [במדבר (ה', יז), א], [שם, ה', יז], [דף י"ח, א]; ויקרא (כ"ג, ט) (נעלי י"ח, א); מרחשון (ט' ויל' ז"ק, ו) מרחשון נפקא לן כדלמא כו' ז"ק, (ס) מעבודת סוכים נפקא דכשנינו כו' ז"ק, א) (שמועין ז"ק, ט) דברי רב הונא לא מכר דבית רב הונא לא מכר דבית רב הונא; לעיל ס"ה; ואמר רק כתבו דין זה בכתם כאלו אין שום חולק ע"ז ובלכתם בדי"מ בפניק השאל"ף ע"ז, איתא דר"ה ס"ל דנקט ציה קנאו ופס מלת עלוי י"א וע"ש רש"י, ו) דבר אכילה כו' ז"ק, ט) דהיינו קדשי קדשים כו' ז"ק, ט) (לרמב"ם לשמועין ז"ק,

תורה אור השלם

- נֶפֶשׁ בַּיּוֹם הַיּוֹם מַעַל הַיָּהוָה וּבִשְׁנַיִם בַּשָּׁבָעַת הַמִּקְרָשׁ יִי וְהִבִּיא אֶת אֲשֵׁמוֹ לְיָ אֱלֹהֵי הַיָּמִים מִן הַצֶּאֱן בַּעֲרֵף כִּסָּף שְׁקִילִים מִשְׁקַל הַקֹּדֶשׁ לְאִשֶׁת: ויקרא ה טו
- אִישׁ אֲשֶׁר יִקְרָח כַּהֲדוּ וְאָבִיר יִתֵּן מִזֶּבַע עַל יָדוֹ וְהִרְחִיק מִמֶּנּוּ יָדוֹ לֹג בַּשָּׁבָעַת וְחָסַף תַּמְשִׁיחוּ עָלָיו וְיָתֵן לַכֹּהֵן אֶת הַקֹּדֶשׁ: ויקרא כב די

גליון הש"ס

רש"י ר"ה ער שיצא וכו' ער שיביאנו לעיר. עין חולץ דף קלט ע"א כנשי" ד"ה דמחמר:

מוסף רש"י

פרט למזיק. אמ התרומה (ט) תרומה של סכך אפילו בשבוע, אשתי משלם מומם אלף קנן כשאר מוזיק (פסחים כ"ב),

רבינו גרשום

התרומה פוגם ונהנה אוכלי התרומה היינו פוגם ונהנה: ומי שפגם נהנה. הוא עצמו שפוגם התרומה הוא עצמו נהנה מפגם התרומה שפוגם כן נהנה ולא דבריו שפוגם כן נהנה ולא אכילתו (ב) באחר ופגמיתו והנאתו (ג) באחר שעה אחת וחבלוש מן הקרקע התרומה לא נהמה אלא בחלוש דכתיב ואשית דגנך: ובעשלו עששה שליחותו. דתרם מרדתי כשיב"ה הרחיק תרומתו תרומה: אין חטא האמור כבעילה פוגם ונהנה. מעל לאמור קדש שיראיין פגם ולא נהנה או לבוש נהנה. ואף פגם: ומי שפגם נהנה. לאמור היבא דחד קרע ופגם חצי שיעור פורטה איריך לבש ונהנה בחצי שיעור מעל דא: ודברך שפוגם בו נהנה למעטי א' פגם חצי שיעור (בבב ר"ה) ונהנה חצי שיעור (בבב ר"ה)

הנהגה מן ההקדש

עד שיאל מן הפקדש לחול. לפי שכשאוכל את התרומה הוא מוציאה לחולין. מנין המוציא מקדש לקדש כגון שלקח ממשעת הקדש וקנה מהן קניי וצין וקניי יולדות או ששקל מהן שקלו שהוא חייב לשקול לתרומת הלשכה או מעל חטאתו ואשמו מן הקדש דהיינו מקדש לקדש ומיון שהציב לעזרה שצב דברי ר"ש דקסבר דמאן דמיחייב חטאתו לא אשם לעולם הוא חייב בצמחיותו °עד שיציאלו לעזרה וכיון שהציאו נפטר מנחמיותו אף האי נמי דמוציא מקדש לקדש כיון שהציאו לעזרה א' יאל ידי חובתו ידו אחרית ומעל: ורבי יהודה. סבר לעולם הוא חייב בצמחיותו עד שירוק הדס. אף הכא נמי כיון שזרק הדס ויאל לידו י' אחריות חובתו מעל לכיון דיאל צו ידי חובתו כמו שהוציאו לחולין דמי. ומנין דמעל לר"ש כדלית ליה ולר' יהודה כדלית ליה מ"ל ממעול מעל ריבה: **שיכול מאי**. כלומר מה היה ס"ד למעט נשאו או משום ממעילה פשיטא דכולן חייצין דנפש כתיבי) ונפש משמע צין יחיד **בתנן**. נשאו ומשוח: מהו דמיטא אמר רבנן. גבי שמן המשחה ואשר ימן ממנו על זר והאי משוח לאו זר הוא דהא אימנע בגויה קדשא דלא היו ככלל מעילה קמ"ל ו' דנפש דמשיח נמי היו ככלל מעילה: אקשיה רחמנא. כלומר אמרינן לעיל דאקשיה רחמנא למעילה לטוטה ולעבודת כוכבים כדאמרינן לעיל) והיכי א' דמי אקשיה לטוטה דכי היכי פטוטה אע"ג דלא פגמה מעל לטוטה פגומה ועומדת היא לדיניה והבגת אלף צבעולה כדכתיבי) מצלעדי אישך ואמרינן (טוטה דף כד): שקדמה צעילת הצעל לצועל והיינו צבעולה ואפ"ה כתיבי) ומעלה צו מעל: א' הקדש נמי אס נפסה

עטעט גויה. אע"ג דלא פגממה מעלה: אקשיה רחמנא לעבודת כוכבים **ועד דאית ציה שינוי**. שמשנה עצמו משכניה לעבודת כוכבים גבי הקדש נמי עד דביקע בקדרום ע"י חולין דשינה ממלכתה קדש למלכתה חול לא חטא חטא דפגיעה לפגמה. אקשיה רחמנא לתרומה. כדאמרינן לעיל) ילין חטא חטא מתרומה להכי מה תרומה פרט למזיק שאם שפך אוכלין או משקיין של תרומה ולא נהנה מהן שאינו חייב אף גבי הקדש נמי כל מידי דבר אכילה כי מוזיק ליה ששפכו ולא נהנה ממנו פטור ממעילה. ואמר לן רבי דהוא הדין נמי אף צמדיי דלאו צר אכילה הוא י' מוזיק ליה פטור דמאן חיוב מעילה עד שיהנה אלף משום כדכתיב צמרומה" כי יאכל דמרחשון ליכא אלף אכילה אחר נמי גבי הקדש כל דבר אכילה: **והבא לאו צר איפגומי הוא**. דקמני מנתי" [ת"י]. כיון שנהנה מעל ולא קמני ציה עד שיפגום אלמא דלאו צר א' פגימה הוא. וא"כ דלא מיפגם: **והבא דלמטיה דנון ליכא אול**. נון ארס עשיר היה ונמן וזה היבנה ומשכניו כלתו וכשתנו א' א' שקלו ולאחר זמן שקלו וגומלא חסר ממשקלו אלמא וכן נמי עשוי ליכא: אמר ילי. רב צביד משה ליכא למשמע מינה דלמלא יא' ודאי דחסר להיכא דרמיין כלמין כלומר לפי שלא היו משמרות אותו וזה אלף משליכות אותו ככל מקום שמואלות אותו כדכך עשושות כלומין שאינן משמרות כשיטיהין ככראי בשציל כך חסר אכל וזה המשממר יפה אינו חסר: **ועוד**. ואם מ"ל דמתחסר הוא אפי"ה כיון שנהנה מעל דנהי דלא חסר נהנה ואס דלאלתר שאינו פוגם מיד בשעה שנהנה ממנו לעיל דהכי מי לית ציה פגימה דמי קאמינא דלית ציה פגימה דלית ציה פגימה לעולם לאלתר קאמינא

לית ציה פגימה אכל לאחר זמן הולך ומתחסר וכיון לאלתר לית ציה פגימה וממנו אכל איפגומי וממנה הכי לא חולץ קאי לאיפגומי ומהני אכל קאי לאיפגומי וממנה הכי לא חולץ ציה צמר פגימה אלף כיון שפרוטה אלף כיון שפרוטה אלף כיון שנהנה צו צפרוטה מעל דאפילו רביצ עלה עד דלכחשה האי לא היו י"ה אס פגם ללא פגמה לנמוח דצהמה צין שמינה י"ה כחופה חוץ לכפרה ואין זה מורת פגימה: **אמר רב פפא**. מנתימין צחטאת צעלת מום עסקינן דקימיה לפדייה וכיון דפגמה שהכחישה י' ופיתת מדמייה ודבר שיש צו פגם הוא הלכך לא מעל עד שיפגום בשוה פירוטה. וסיפא דקמי כשאיא מתה כיון שנהנה בשוה פרוטה מעל מיידי צין צחממייה פגם אלא דמיה פגם דכיון דמתה אלא צו פגם דאין פודין את הקדשים להאריץ לכלבים (פסחים דף כט). הלכך לא מני צה עד שיפגום: **מנתי"ו**

בר אכילה דומיא דעבודת כוכבים פשיטא בלא גויש' תרומה לפטורה מעבודת כוכבים מרבעינן שינוי רשות או ליתא ע"כ דהא בעבודת כוכבים מחייב פגם בלא נהנה (מעבודת כוכבים) ואי כפגם בר אכילה דוקא קאי מחייב יחי' למילף חיובא כפגם ולא נהנה ובלא שינוי רשות במידי דבר אכילה מעבודת כוכבים כיון דמידי דלאו בר אכילה דהוה דומיא לא הוה מחייב פגם ולא נהנה אלא ודאי גם במידי דלאו בר אכילה בעי לחיובי פגם ולא נהנה ובלא שינוי רשות מויקשא דעבודת כוכבים ואע"ג דבגבי עבודת כוכבים איכא שינוי רשות מ"מ ס"א כיון דאיפגם קפדי קרא הייתי מחייב בין איכא שינוי רשות בין ליכא שינוי רשות וכדפ"ל והק"ל למאי דפרי' דמויק במידי דבר אכילה ומפטר מעבודת כוכבים הוא דיליף וי"ל דודאי לחיובא גלי בתר דגלי קרא דמידי דבר אכילה היינו בתרומה דמויק פטור או גלי לן לדמרש לפותא מעבודת כוכבים דוקא משום דומיא דעבודת כוכבים מחייב מביציא מרשות הקדש דהיינו בשינוי רשות והדיוט ולא נאמר עוד סבאו וז דאפגמה קפדי קרא דוקא אבל דראי א' לאו דגלי בתרומה דמויק פטור גבי מידי דבר אכילה או היה לנו פתוח פה לומר אותה סבאי דאפגמה דוקא קפדי ולכך קאמר שפיר בבבוייתא יכול פגם אלא נהנה אי חיוב מילפתא מעבודת כוכבים קודם שיביא גויש' תרומה כך נראה למהר"ם ז"ל: **אם** בחמה ואמתניין דכוס של חבד קאי. ו' משליכות אבל על ידי תמישוי אינו מחסר לעולם וי"מ דהבא דלכותיה דנן של נוך כלה כדפ"ל לעולם איכא פגימה ומנתימין דקתיי ליכא פגימה לאלתר: (א) עומדת למכר דומיה פתוח מחמת פגימה:

תום הר"ם מן המוציא מקדש לקדש. כגון קניי וביס וכות' פי' שלקח ממועל של הקדש שחנה יצאו מקדש לקדש: כיון שהביא מעל דברי רבי ר' יהודה אומר עד שירוק הדם דאו יצא מכלל אחריות ואמר דרבי סבר דכיון שהביא חטאתו ואשמו בעזרה יצא חבלי ידו חובתו ור' יהודה אומר עד שירוק הדם דאו יצא מכלל אחריות לאמר שנתכפרו הבעלים ובתוספתא שורה בלשון אחר שיהיה יתורה עד שלא נהנה [לאן] מעל ונראה לפי התוספתא דבהא פליגי רר' יהודה סבר דאין תהא של בעה"ב אלא עד שיתכפר ולרבי כיון שהוציא מעל דקסבר כיון שהוציא נהנה בעה"ב אבל בהאא בעזרה אין מוציל כלום דאי כפרה בעי פשיטא דאינו מתכפר כדכתיב ואיש כי יאכל קדש בשגגה ובתורתו קא מיירי אף כבעילה לא צירף שתי אכילות. מנין אבל היום. חצי אכילה חצי שיעור ואכל למחר חצי שיעור ואפי' לזמן מרובה (ז) ובין ההוא דלעיל (דהויא) [דהכא] משמע בין לשני ימים לא לאחר ג' ימים וההוא דלעיל לא משמע אלא עד לערב משום לא תנא לעיל אבל היום (ז) ואכל למרח"ה: עד שיציא מן הקדש לחול. לפי ששכסאולו התרומה מוציאו לחול מנין המוציא מן קדש לקדש כגון דלקח מן ההקדש קניי וצין וקניי יולדות או שקל שקלו שתיכסי ליתן באחר בארז מן הקדש או הביא חטאת ואשמו מן הקדש: ואתי דאמר רבין שקילין. מן החולין

א) נהלא דל"ל אחרז ולא לאחר שעה אחת. (ב) ז"ל כלומר ששעה לדעת געב"ש פטר לגלות ששעה מדעת עצמו שמעל השלם ולא כעטב"ש. (ג) ז"ל א' מילתא איכא צין זמן מרובה דהא לזמן מרובה דלעיל וכו'. (ד) נהלא היה דלא גרם ואפילו מלאן ועד שלא עשם כמו שהוא לפנינו וכן תומ"ר למה"א. ע"כ שייך לעמוד הקודם.

עד לאחר וריקה ואי בתר תהא אוליין מה תהא יש לו בהבאה יותר ממה שהוציאו ואין זו סבא לא יצא מכלל אחריות כל זמן שלא נתכפר: שיכול מאי. פירוש אפילו לא הוה קרא פשיטא נפש כתיב כלומר אמיא בעי לומר דנפש משמעת אחר יחיד ואחר נשיא מעל דברי רבי ר' יהודה אומר עד שירוק הדם. ונראה דבחי' פליגי דרבי סבר דכיון שהביא חטאתו ואשמו בעזרה יצא חבלי ידו חובתו ור' יהודה אומר עד שירוק הדם דאו יצא מכלל אחריות לאמר שנתכפרו הבעלים ובתוספתא שורה בלשון אחר שיהיה יתורה עד שלא נהנה [לאן] מעל ונראה לפי התוספתא דבהא פליגי רר' יהודה סבר דאין תהא של בעה"ב אלא עד שיתכפר ולרבי כיון שהוציא מעל דקסבר כיון שהוציא נהנה בעה"ב אבל בהאא בעזרה אין מוציל כלום דאי כפרה בעי פשיטא דאינו מתכפר כדכתיב ואיש כי יאכל קדש בשגגה ובתורתו קא מיירי אף כבעילה לא צירף שתי אכילות. מנין אבל היום. חצי אכילה חצי שיעור ואכל למחר חצי שיעור ואפי' לזמן מרובה (ז) ובין ההוא דלעיל (דהויא) [דהכא] משמע בין לשני ימים לא לאחר ג' ימים וההוא דלעיל לא משמע אלא עד לערב משום לא תנא לעיל אבל היום (ז) ואכל למרח"ה: עד שיציא מן הקדש לחול. לפי ששכסאולו התרומה מוציאו לחול מנין המוציא מן קדש לקדש כגון דלקח מן ההקדש קניי וצין וקניי יולדות או שקל שקלו שתיכסי ליתן באחר בארז מן הקדש או הביא חטאת ואשמו מן הקדש: ואתי דאמר רבין שקילין. מן החולין

פרק חמישי מעילה י"א.

אקשייה רחמנא לתרומה דכתיב כי יאבץ פרוש למויק. פירוש י"א פוגם דלא נהנה דלוי לא [היקשאן] דתרומה הוה מחייבינן כדקאמר צחמלת דברייתא י"א דקאמר יכול פגם ולא נהנה וכו' משום דליפנין ליה מעבודת כוכבים כדפירשנו לעיל אין להקשות מאי שנא דהיקשא דטוטה

נקטיה לחיובא דהיקש דתרומה ע"ז לפטור דהא כדלית' ויאל כדליתא היקשא דטוטה אמיא לחייב נהנה בלא פגם דצבר שאין צו פגם א' ולוי היקשא דטוטה הוה פטרינן כל נהנה י"ו ואילמלא היקשא דתרומה הוה מחייבי פגם בלא נהנה מעבודת כוכבים כדפ"ל וא"ת מדוע לא הוציר גם פטור דנהנה בלא פגם גבי תרומה דהא נמי ו' ממרחויה י"א כדליתא לעיל יכול נהנה ולא פגם כדפ"ל וי"ל משום דלא י"א עסקינן ליה דהא איכא נהנה בלא פגם דחייב כגון דצבר שאין צו פגם דליפנין ליה מסוטה אלא אי קשיא הא קשיא גבי עומדת כוכבים דנקט היקשא לפטור עד י' נקטע לפטור היה לו להוציא לעיל מיוז דהא מעבודת כוכבי' נפקא לן מיוז מעילה כדליתא מרשות הקדש לרשות הדיוט כגון מכירה ומתנה ושאילה גם בלא הנהא דהא לא שמעינן לא לא מסוטה ולא מתרומה דצמרחיון איכא הנהא וי"ל דהכי נמי קאמר אקשיה לעבודת כוכבים ועד דליכא שינוי כלומר א' מעבודת כוכבים ע"א דכשניי רשות מחייב בלא שום הנהא ואבג אורחא משמועינן דאינו קרוי שינוי כדליתא מרשות הקדש לחוד עד שיכנס לרשות הדיוט וזכה צו ההדיוט על ידי צקוע וכדפירשנו לעיל א' דלשמעינן דצומא אליבא א' דרב הונא: **אקשייה רחמנא לתרומה**. כי יאכל פרט למזיק אף הקדש מידי דבר אכילה כי מוזיק ליה פטור וקשיא דכפ"ק דז"ק (דף טו): צמשה תנן נכסים שאין צדן מעילה הא יש צדן מעילה דהיינו יחוס' קדשים או קדשי קדשים פטור וקאי אארבעה אבות מוזיקין דרישא י"א דקמני נהנה המצוה דהיינו ארס המזיק ואפילו למי"ד מצוה זה השן י"א דלא פליגי בזה ופמי' הי"ב ר"י דמנא דנקט דמי יאכל א' לעצמו לאשמעינן דלא נמי אכיל דרך היוק כגון אכילה גסה י"א פטור ויש להוסיף כגון שמן של תרומה לפטור כדליתא פרק כ"ג מצרכין י"א [בגרות דף לה: ועי' תוס' ז"מ ט: ד"ה פטר וכו']: **והבא לאו צר איפגומי הוא**. צחממייה ע"א אמתני' דכוס של וזה דקרי ליה דבר שאין צו פגם: **דליתא דנא דליתיה דהוה היבן אורי**. מסקנא דקושיא הוא כלומר אי דבר שאין צו פגם הוא דהבא דלתייה דנון פירוש וזה כלתו של אותו עשיר הנקרא נוך היכן אלו ומהדר ליה דלמא האי דהבא היי' דרמיין כלמין כלומר שחנה עשתה מזהבה כחנה שעשו כלת שזך דהיי' משליכות א' אותו צחלוותו עד צמקא אחר שאינו נשמר והיה פוגם דהוה דרמיין משליכות: **מבדרי א' בבבואה התיבא היי' בום ש' יהב**. פירוש כיון שהיו מתימים דבר שאין צו פגם הוא דאפילו כחשה אין נפסד צדך כלום שהרי מקריבים אותה ויואל צה דלא שייך פגם אלא דצבר העומד לדמינו שאסם צא למוכרו דמינו נפחמים אכל דצבר העומד ליקרב ואינו נפסד צדך ליקרב אין זה דבר שיש צו פגם ושעני צבעלת מום דהשמת עומדת לימכר לא' דדמיה פתומים:

מידי דבר אכילה כי מוזיק ליה פטור וקשיא דכפ"ק דז"ק (דף טו): צמשה תנן נכסים

שאין צדן מעילה הא יש צדן מעילה דהיינו יחוס' קדשים או קדשי קדשים פטור וקאי אארבעה אבות מוזיקין דרישא י"א דקמני נהנה המצוה דהיינו ארס המזיק ואפילו למי"ד מצוה זה השן י"א דלא פליגי בזה ופמי' הי"ב ר"י דמנא דנקט דמי יאכל א' לעצמו לאשמעינן דלא נמי אכיל דרך היוק כגון אכילה גסה י"א פטור ויש להוסיף כגון שמן של תרומה לפטור כדליתא פרק כ"ג מצרכין י"א [בגרות דף לה: ועי' תוס' ז"מ ט: ד"ה פטר וכו']: **והבא לאו צר איפגומי הוא**. צחממייה ע"א אמתני' דכוס של וזה דקרי ליה דבר שאין צו פגם: **דליתא דנא דליתיה דהוה היבן אורי**. מסקנא דקושיא הוא כלומר אי דבר שאין צו פגם הוא דהבא דלתייה דנון פירוש וזה כלתו של אותו עשיר הנקרא נוך היכן אלו ומהדר ליה דלמא האי דהבא היי' דרמיין כלמין כלומר שחנה עשתה מזהבה כחנה שעשו כלת שזך דהיי' משליכות א' אותו צחלוותו עד צמקא אחר שאינו נשמר והיה פוגם דהוה דרמיין משליכות: **מבדרי א' בבבואה התיבא היי' בום ש' יהב**. פירוש כיון שהיו מתימים דבר שאין צו פגם הוא דאפילו כחשה אין נפסד צדך כלום שהרי מקריבים אותה ויואל צה דלא שייך פגם אלא דצבר העומד לדמינו שאסם צא למוכרו דמינו נפחמים אכל דצבר העומד ליקרב ואינו נפסד צדך ליקרב אין זה דבר שיש צו פגם ושעני צבעלת מום דהשמת עומדת לימכר לא' דדמיה פתומים:

מידי דבר אכילה כי מוזיק ליה פטור וקשיא דכפ"ק דז"ק (דף טו): צמשה תנן נכסים

שאין צדן מעילה הא יש צדן מעילה דהיינו יחוס' קדשים או קדשי קדשים פטור וקאי אארבעה אבות מוזיקין דרישא י"א דקמני נהנה המצוה דהיינו ארס המזיק ואפילו למי"ד מצוה זה השן י"א דלא פליגי בזה ופמי' הי"ב ר"י דמנא דנקט דמי יאכל א' לעצמו לאשמעינן דלא נמי אכיל דרך היוק כגון אכילה גסה י"א פטור ויש להוסיף כגון שמן של תרומה לפטור כדליתא פרק כ"ג מצרכין י"א [בגרות דף לה: ועי' תוס' ז"מ ט: ד"ה פטר וכו']: **והבא לאו צר איפגומי הוא**. צחממייה ע"א אמתני' דכוס של וזה דקרי ליה דבר שאין צו פגם: **דליתא דנא דליתיה דהוה היבן אורי**. מסקנא דקושיא הוא כלומר אי דבר שאין צו פגם הוא דהבא דלתייה דנון פירוש וזה כלתו של אותו עשיר הנקרא נוך היכן אלו ומהדר ליה דלמא האי דהבא היי' דרמיין כלמין כלומר שחנה עשתה מזהבה כחנה שעשו כלת שזך דהיי' משליכות א' אותו צחלוותו עד צמקא אחר שאינו נשמר והיה פוגם דהוה דרמיין משליכות: **מבדרי א' בבבואה התיבא היי' בום ש' יהב**. פירוש כיון שהיו מתימים דבר שאין צו פגם הוא דאפילו כחשה אין נפסד צדך כלום שהרי מקריבים אותה ויואל צה דלא שייך פגם אלא דצבר העומד לדמינו שאסם צא למוכרו דמינו נפחמים אכל דצבר העומד ליקרב ואינו נפסד צדך ליקרב אין זה דבר שיש צו פגם ושעני צבעלת מום דהשמת עומדת לימכר לא' דדמיה פתומים:

מידי דבר אכילה כי מוזיק ליה פטור וקשיא דכפ"ק דז"ק (דף טו): צמשה תנן נכסים

שאין צדן מעילה הא יש צדן מעילה דהיינו יחוס' קדשים או קדשי קדשים פטור וקאי אארבעה אבות מוזיקין דרישא י"א דקמני נהנה המצוה דהיינו ארס המזיק ואפילו למי"ד מצוה זה השן י"א דלא פליגי בזה ופמי' הי"ב ר"י דמנא דנקט דמי יאכל א' לעצמו לאשמעינן דלא נמי אכיל דרך היוק כגון אכילה גסה י"א פטור ויש להוסיף כגון שמן של תרומה לפטור כדליתא פרק כ"ג מצרכין י"א [בגרות דף לה: ועי' תוס' ז"מ ט: ד"ה פטר וכו']: **והבא לאו צר איפגומי הוא**. צחממייה ע"א אמתני' דכוס של וזה דקרי ליה דבר שאין צו פגם: **דליתא דנא דליתיה דהוה היבן אורי**. מסקנא דקושיא הוא כלומר אי דבר שאין צו פגם הוא דהבא דלתייה דנון פירוש וזה כלתו של אותו עשיר הנקרא נוך היכן אלו ומהדר ליה דלמא האי דהבא היי' דרמיין כלמין כלומר שחנה עשתה מזהבה כחנה שעשו כלת שזך דהיי' משליכות א' אותו צחלוותו עד צמקא אחר שאינו נשמר והיה פוגם דהוה דרמיין משליכות: **מבדרי א' בבבואה התיבא היי' בום ש' יהב**. פירוש כיון שהיו מתימים דבר שאין צו פגם הוא דאפילו כחשה אין נפסד צדך כלום שהרי מקריבים אותה ויואל צה דלא שייך פגם אלא דצבר העומד לדמינו שאסם צא למוכרו דמינו נפחמים אכל דצבר העומד ליקרב ואינו נפסד צדך ליקרב אין זה דבר שיש צו פגם ושעני צבעלת מום דהשמת עומדת לימכר לא' דדמיה פתומים:

מידי דבר אכילה כי מוזיק ליה פטור וקשיא דכפ"ק דז"ק (דף טו): צמשה תנן נכסים

בר אכילה דומיא דעבודת כוכבים פשיטא בלא גויש' תרומה לפטורה מעבודת כוכבים מרבעינן שינוי רשות או ליתא ע"כ דהא בעבודת כוכבים מחייב פגם בלא נהנה (מעבודת כוכבים) ואי כפגם בר אכילה דוקא קאי מחייב יחי' למילף חיובא כפגם ולא נהנה ובלא שינוי רשות במידי דבר אכילה מעבודת כוכבים כיון דמידי דלאו בר אכילה דהוה דומיא לא הוה מחייב פגם ולא נהנה אלא ודאי גם במידי דלאו בר אכילה בעי לחיובי פגם ולא נהנה ובלא שינוי רשות מויקשא דעבודת כוכבים ואע"ג דבגבי עבודת כוכבים איכא שינוי רשות מ"מ ס"א כיון דאיפגם קפדי קרא הייתי מחייב בין איכא שינוי רשות בין ליכא שינוי רשות וכדפ"ל והק"ל למאי דפרי' דמויק במידי דבר אכילה ומפטר מעבודת כוכבים הוא דיליף וי"ל דודאי לחיובא גלי בתר דגלי קרא דמידי דבר אכילה היינו בתרומה דמויק פטור או גלי לן לדמרש לפותא מעבודת כוכבים דוקא משום דומיא דעבודת כוכבים מחייב מביציא מרשות הקדש דהיינו בשינוי רשות והדיוט ולא נאמר עוד סבאו וז דאפגמה קפדי קרא דוקא אבל דראי א' לאו דגלי בתרומה דמויק פטור גבי מידי דבר אכילה או היה לנו פתוח פה לומר אותה סבאי דאפגמה דוקא קפדי ולכך קאמר שפיר בבבוייתא יכול פגם אלא נהנה אי חיוב מילפתא מעבודת כוכבים קודם שיביא גויש' תרומה כך נראה למהר"ם ז"ל: **אם** בחמה ואמתניין דכוס של חבד קאי. ו' משליכות אבל על ידי תמישוי אינו מחסר לעולם וי"מ דהבא דלכותיה דנן של נוך כלה כדפ"ל לעולם איכא פגימה ומנתימין דקתיי ליכא פגימה לאלתר: (א) עומדת למכר דומיה פתוח מחמת פגימה:

תום הר"ם מן המוציא מקדש לקדש. כגון קניי וביס וכות' פי' שלקח ממועל של הקדש שחנה יצאו מקדש לקדש: כיון שהביא מעל דברי רבי ר' יהודה אומר עד שירוק הדם. ונראה דבחי' פליגי דרבי סבר דכיון שהביא חטאתו ואשמו בעזרה יצא חבלי ידו חובתו ור' יהודה אומר עד שירוק הדם דאו יצא מכלל אחריות לאמר שנתכפרו הבעלים ובתוספתא שורה בלשון אחר שיהיה יתורה עד שלא נהנה [לאן] מעל ונראה לפי התוספתא דבהא פליגי רר' יהודה סבר דאין תהא של בעה"ב אלא עד שיתכפר ולרבי כיון שהוציא מעל דקסבר כיון שהוציא נהנה בעה"ב אבל בהאא בעזרה אין מוציל כלום דאי כפרה בעי פשיטא דאינו מתכפר כדכתיב ואיש כי יאכל קדש בשגגה ובתורתו קא מיירי אף כבעילה לא צירף שתי אכילות. מנין אבל היום. חצי אכילה חצי שיעור ואכל למחר חצי שיעור ואפי' לזמן מרובה (ז) ובין ההוא דלעיל (דהויא) [דהכא] משמע בין לשני ימים לא לאחר ג' ימים וההוא דלעיל לא משמע אלא עד לערב משום לא תנא לעיל אבל היום (ז) ואכל למרח"ה: עד שיציא מן הקדש לחול. לפי ששכסאולו התרומה מוציאו לחול מנין המוציא מן קדש לקדש כגון דלקח מן ההקדש קניי וצין וקניי יולדות או שקל שקלו שתיכסי ליתן באחר בארז מן הקדש או הביא חטאת ואשמו מן הקדש: ואתי דאמר רבין שקילין. מן החולין

עד לאחר וריקה ואי בתר תהא אוליין מה תהא יש לו בהבאה יותר ממה שהוציאו ואין זו סבא לא יצא מכלל אחריות כל זמן שלא נתכפר: שיכול מאי. פירוש אפילו לא הוה קרא פשיטא נפש כתיב כלומר אמיא בעי לומר דנפש משמעת אחר יחיד ואחר נשיא מעל דברי רבי ר' יהודה אומר עד שירוק הדם. ונראה דבחי' פליגי דרבי סבר דכיון שהביא חטאתו ואשמו בעזרה יצא חבלי ידו חובתו ור' יהודה אומר עד שירוק הדם דאו יצא מכלל אחריות לאמר שנתכפרו הבעלים ובתוספתא שורה בלשון אחר שיהיה יתורה עד שלא נהנה [לאן] מעל ונראה לפי התוספתא דבהא פליגי רר' יהודה סבר דאין תהא של בעה"ב אלא עד שיתכפר ולרבי כיון שהוציא מעל דקסבר כיון שהוציא נהנה בעה"ב אבל בהאא בעזרה אין מוציל כלום דאי כפרה בעי פשיטא דאינו מתכפר כדכתיב ואיש כי יאכל קדש בשגגה ובתורתו קא מיירי אף כבעילה לא צירף שתי אכילות. מנין אבל היום. חצי אכילה חצי שיעור ואכל למחר חצי שיעור ואפי' לזמן מרובה (ז) ובין ההוא דלעיל (דהויא) [דהכא] משמע בין לשני ימים לא לאחר ג' ימים וההוא דלעיל לא משמע אלא עד לערב משום לא תנא לעיל אבל היום (ז) ואכל למרח"ה: עד שיציא מן הקדש לחול. לפי ששכסאולו התרומה מוציאו לחול מנין המוציא מן קדש לקדש כגון דלקח מן ההקדש קניי וצין וקניי יולדות או שקל שקלו שתיכסי ליתן באחר בארז מן הקדש או הביא חטאת ואשמו מן הקדש: ואתי דאמר רבין שקילין. מן החולין

עין משפט

גר מצוה

א יא מיי פ"ו מהלכות

מעילה הלכה א' ב':

ב יב מיי פ"ט מהלכות

עגות הלכה י':

ג יג מיי פ"ה מהלכות כלי

התקדש הלכה י':

ד יד מיי פ"י מהלכות

דמרות הלכה ח':

הו הו מיי פ"ח מהלכות מוק

ממון הלכה א':

ז וז מיי פ"ו מהלכות

מעילה הלכה א':

✠✠✠

שיטה מקובצת

דלעיל לזמן מרובה היינו

אכילתו בשבתות ואכילת

החבור